

Početna Stranica > ... > Izobrazba, Pravosudne Mreže I Agencije > Osposobljavanje Pravosudnih
Djelatnika Nacionalni Sustavi Osposobljavanja > Početno Osposobljavanje Sudaca I Tužitelja U Europskoj
Uniji Germany

Početno osposobljavanje sudaca i tužitelja u Europskoj uniji

Sadržaj omogućio
Njemačka

Njemačka

Opći opis

Prvo, treba napomenuti da je teško dati precizne informacije jer su za detaljna pitanja o početnom pravnom osposobljavanju nadležne savezne zemlje (*Länder*). Njemački zakon o sucima (*Deutsches Richtergesetz*, DRiG) sadržava samo osnovna pravila o početnom osposobljavanju pravnik. Pojediniosti su uređene zakonima 16 saveznih zemalja.

Prema DRiG-u početno pravno osposobljavanje u Njemačkoj osmišljeno je kao zajedničko osposobljavanje za sve pravne stručnjake. Provodi se u dvije faze: u obliku sveučilišnog studija (*Studium*) i praktičnog osposobljavanja u pripremljnoj službi (*Vorbereitungsdienst*).

Konkretni pojediniosti možete pronaći u člancima 5., od 5.a do 5.d i 6. DRiG-a (vidjeti priloženi DRiG preveden na engleski).

Pristup početnom osposobljavanju

Za studiranje prava potrebna je opća kvalifikacija za upis na sveučilište. Učenici je stječu polaganjem mature (*Abitur*) ili jednakovrijednog kvalifikacijskog ispita, a upis ne ovisi o odabranim predmetima.

Struktura i sadržaj početnog osposobljavanja

1. Sveučilišni studij

Cilj faze sveučilišnog studija u pravilu je prenijeti studentima osnovno znanje o građanskom, kaznenom i javnom pravu (uključujući njihove povijesne, filozofske, društvene i gospodarske aspekte kako bi se omogućilo sveobuhvatno razumijevanje pravnog i pravosudnog sustava). Studente se uz to poučava o metodologiji analize činjenica, primjene prava i pronalazjenja pravednog rješenja u određenom predmetu. Studij završava prvim pravnim ispitom (*Erste juristische Staatsprüfung*), koji se sastoji od pisanog i usmenog dijela. Za prvi pravni ispit nadležna su tijela za pravni ispit (*Landesjustizprüfungsamt*) u saveznim zemljama i sveučilište na kojem je kandidat studirao. Za održavanje ispita odgovorna su tijela nadležna za ispitivanje.

U okviru prvog pravnog ispita kandidati moraju polagati od pet do sedam petosatnih ispita (ovisno o saveznoj zemlji). Ispiti se sastoje od fiktivnih predmeta koji se temelje na stvarnim sudskim predmetima za koje kandidati moraju dati rješenje u obliku pravnog mišljenja. Nakon toga moraju proći usmeni ispit, koji čini između 63 % i 75 % ukupnog rezultata (ovisno o saveznoj zemlji).

2. Vježbenički staž

Nakon što polože prvi pravni ispit (koji ne uspije položiti gotovo četvrtina kandidata), gotovo svi kandidati stupaju

u dvogodišnju pripremnu službu koju pojedinačno organiziraju pravosudna tijela 16 saveznih zemalja. Svi kandidati koji su uspješno položili prvi pravni ispit imaju pravo pristupiti pripremljenoj službi. Međutim, kandidati koji se prijave možda će morati pričekati jer nema dovoljno mjesta za osposobljavanje, posebno na sudovima. Za vrijeme praktičnog osposobljavanja vježbenici primaju mjesečnu naknadu koja se isplaćuje iz sredstava riznice. Cilj je pripremljene službe upoznati vježbenika (*Referendar*) s okolnostima u pravnim profesijama. Treba napomenuti da je služba jednaka za sve buduće članove pravne profesije – odvjetnike, suce, državne odvjetnike, javne bilježnike, odvjetnike u državnoj službi itd. Osim toga, cilj je očuvati sličan standard osposobljavanja s istovrijednim završnim ispitom, odnosno drugim državnim ispitom. Vježbenik pohađa osposobljavanje na više mjesta: na građanskom sudu, na kaznenom sudu (ili u državnom odvjetništvu), u odvjetničkom uredu, u upravnom tijelu i u agenciji po vlastitu izboru. Premda je uglavnom riječ o praktičnom osposobljavanju, ne može se poreći da je zapravo usmjereno samo na određene aspekte prakse, koji su, doduše, iznimno važni.

Vježbenici se u raznim fazama osposobljavanja u najmanju ruku upoznaju s postupovnim pravom.

Završetak početnog osposobljavanja i postupak kvalifikacije

Na drugom državnom pravnom ispitu (*Zweites Juristisches Staatsexamen*) u većoj se mjeri ispituju znanje i vještine povezane s postupovnim pravom nego na prvom pravnom ispitu. Na pismenim ispitima težište je u pravilu na sastavljanju presude ili optužnice na temelju stvarnog spisa. Na usmenim ispitima ponovno se proučavaju predmeti, ali se određena pozornost posvećuje praktičnim pitanjima. Ni drugi ispit nije lagan iako je stopa neuspješno položenih ispita znatno niža (oko 8 %). Svake godine gotovo 10 000 vježbenika položi drugi državni ispit.

U okviru drugog državnog ispita kandidati moraju polagati od osam do jedanaest petosatnih pisanih ispita. Pisani ispit čini između 60 % i 75 % konačne ocjene. U većini saveznih zemalja kandidati moraju položiti ispite na kojima trebaju riješiti određeni predmet. Često moraju donijeti presudu. Na usmenim ispitima određenih saveznih zemalja kandidati moraju odgovoriti na pravna pitanja. U drugim se saveznim zemljama od njih traži i da istraže predmet i predstave rezultate ispitivačima. Primjenjuju se različiti sustavi. Većina saveznih zemalja danas dopušta ogledne odgovore na drugom državnom pravnom ispitu, ali ne na prvom.

Položi li kandidat drugi državni pravni ispit, dodjeljuje mu se kvalifikacija za sudačku dužnost (*Befähigung zum Richteramt*). Unatoč svojem nazivu ta je kvalifikacija zakonski preduvjet za gotovo sve pravne profesije. Kandidat se nakon stjecanja kvalifikacije za sudačku dužnost može prijaviti na radno mjesto suca ili tužitelja u saveznim zemljama. Preduvjeti za imenovanje sudaca u Njemačkoj utvrđeni su člankom 9. Njemačkog zakona o sucima. Osim toga, svaka savezna zemlja utvrđuje preciznije odredbe (ocjene iz obaju ispita, tražene dodatne kvalifikacije, razgovori za posao ili centri za procjenu) radi odabira najboljih kandidata.

Više informacija potražite u dijelu 2., člancima 5. i 6. [Njemačkog zakona o sucima](#).

■ Posljednji put ažurirano: 19/08/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.